

FRA PLOVFURE TIL KONCERTMESTER

Skrevet af Bente Frendrup Nielson, sommeren 2024

Mine oldeforældre på mors mødrene side, Ane Dorthea og Kresten Holm, blev forældre til en stor søskendeflok. Heriblandt min mormor Line (døbt Otteline som nummer otte i flokken) og hendes storebror Frederik Holm (1886 – 1967). Det er hans historie, jeg her vil dele med læserne. Ud fra, hvad jeg kan huske at have fået fortalt af andre. Og ud fra egne erindringer og møder med ham selv og hans familie. Og hvad hans scrapbog fortæller.

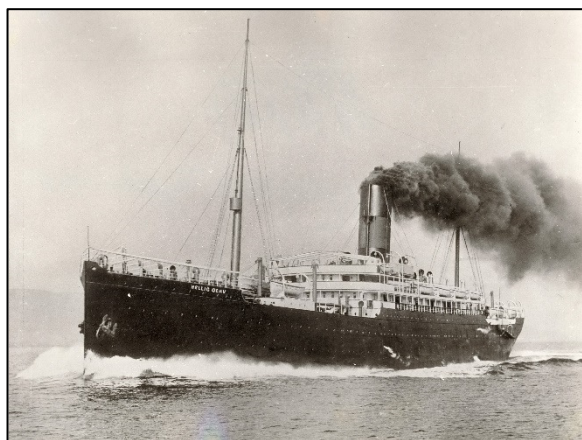

Frederik Holm i Amerika 1907

Opvokset på et husmandssted lidt uden for Skivum måtte han og hans søskende tidligt tage del i landbrugsarbejdet. Såvel hjemme som ude hos andre.

Musikken trak i ham. Som dreng satte han elastikker på en cigarkasse – hans første violin. Måske var der musik i hjemmet eller der blev sunget meget. Jeg kan levende forestille mig, hvordan han efter en lang arbejdsdag begav sig ind i tonernes verden.

Frederik ville gå den vej og sled i det som karl for at tjene nok penge til undervisning. Spillede både violin og cornet. En tid spillede han i et orkester i Aalborg under ledelse af Alix. Heraf slutter jeg, at det var i Aalborg, han tog undervisning.

"Hellig Olav", foto med tilladelse fra Søfartsmuseet

I 1900-tallets første årti arbejdede han som musiker på udvandrerskibene "United States" og "Hellig Olav". Det blev til adskillige ture over Atlanten.

Platten med Frihedsgudinden købte Frederik i Amerika som gave til sin søster Line

Musikken om bord havde helt givet en vigtig funktion. Uden tvivl spillede Frederik på højt niveau, hvad enten det var som violinist eller som cornetspiller i skibsorkesteret.

Frederik som marinesoldat

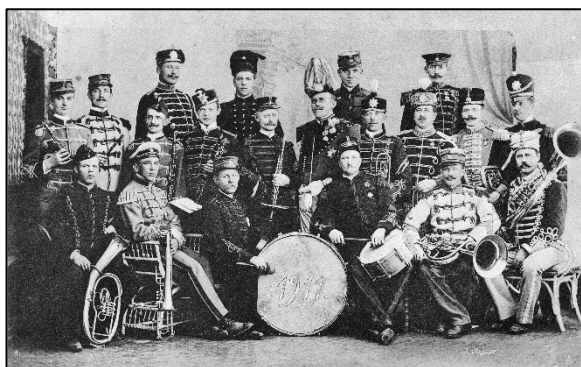
I 1906 spillede han ved Kong Håkons kroning i Norge. I 1909 var han marinesoldat på Island. Sejlede med inspektionsskibet "Islands Falk".

Musikken førte ham herefter til Kolding. Som jeg ser det, blev det årene her, der for alvor bragte Frederik Holms talent til udfoldelse.

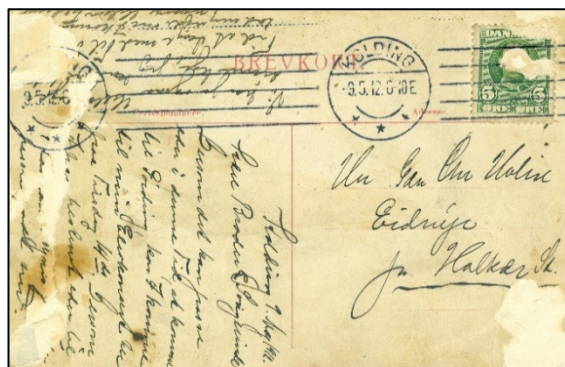
De blev højdepunktet på hans musikkarriere. Han blev koncertmester i musikdirektør P. M. Lomholts orkester. Det spillede i mange sammenhænge, herunder historisk markante begivenheder. Ofte med den tids store navne blandt operasangere, Kgl. Kammersangere og skuespillere

Feste kunne orkestret også! Se blot på dette billede fra en fastelavnsfest i 1911! Frederik står som nr. 3 bagerst fra venstre. Han sendte kortet til sin ældre bror, gårdejer Christian Holm.

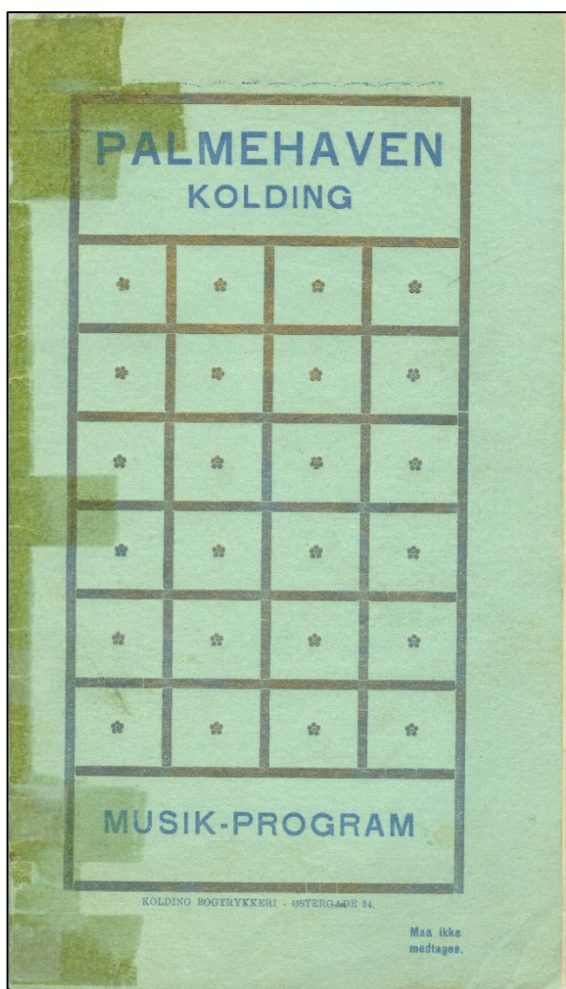

Fastelavn 1911, musikdirektøren P. M. Lomholt i midten med fjerdusk i hatten

Sendt 3. 5.1912, frimærke 5 øre

Sammen med to andre fra orkestret, en pianist og en cellist, dannede Frederik "Lomholts Trio Ensemble". De spillede rigtig mange koncerter, bl.a. i Kolding Palmehave.

Musikprogram Kolding Palmehave

Frederik Holm, violinist

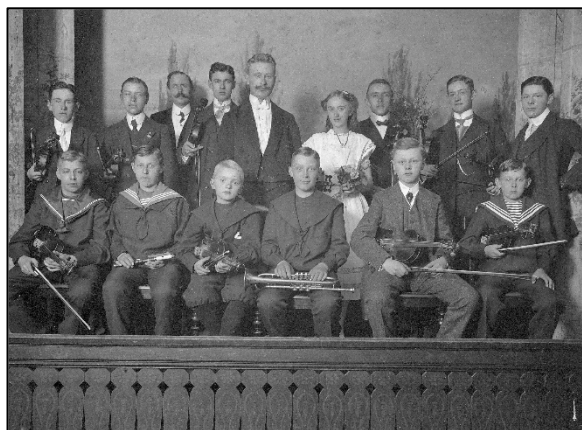
CHR. SØRENSEN. = VIOLONCELLO.

Chr. Sørensen, cellist

ERLAND LUDWIG. = FLYGEL.

Erland Ludwig, pianist

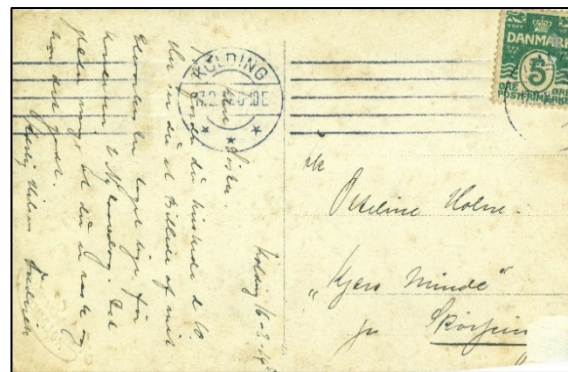

Koncertmester Holm med sit elevorkester

Ud over at bestride koncertmesterstillingen og kammermusikken, var Frederik Holm en meget søgt violinlærer. Koncerterne med hans elevorkester/orkesterskole blev et tilbudsstykke og høstede flotte anmeldelser i Kolding-aviserne. De fandt sted på Alhambra, Hotel Kolding og i Marienlund.

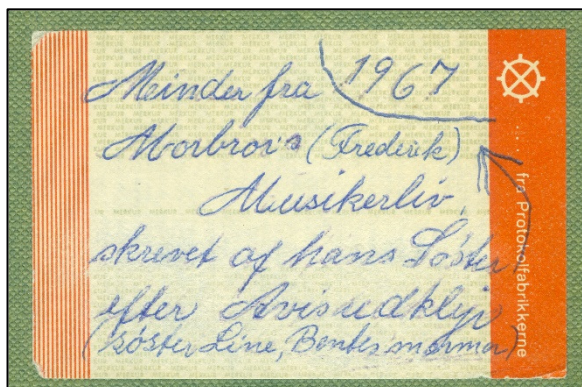
Elevorkestret og dets dirigent Frederik Holm

Dette kort sendte han til sin søster Line

Elevorkestret voksede gennem årene til 30 – 35 unge musici. Frederik Holm havde virkelig skabt sig en karriere som koncertmester, kammermusiker, violinlærer og dirigent. Og lad os ikke glemme, at han også omarrangerede Haydn-symfonier, så disse større værker kunne tilgås af de unge musikere.

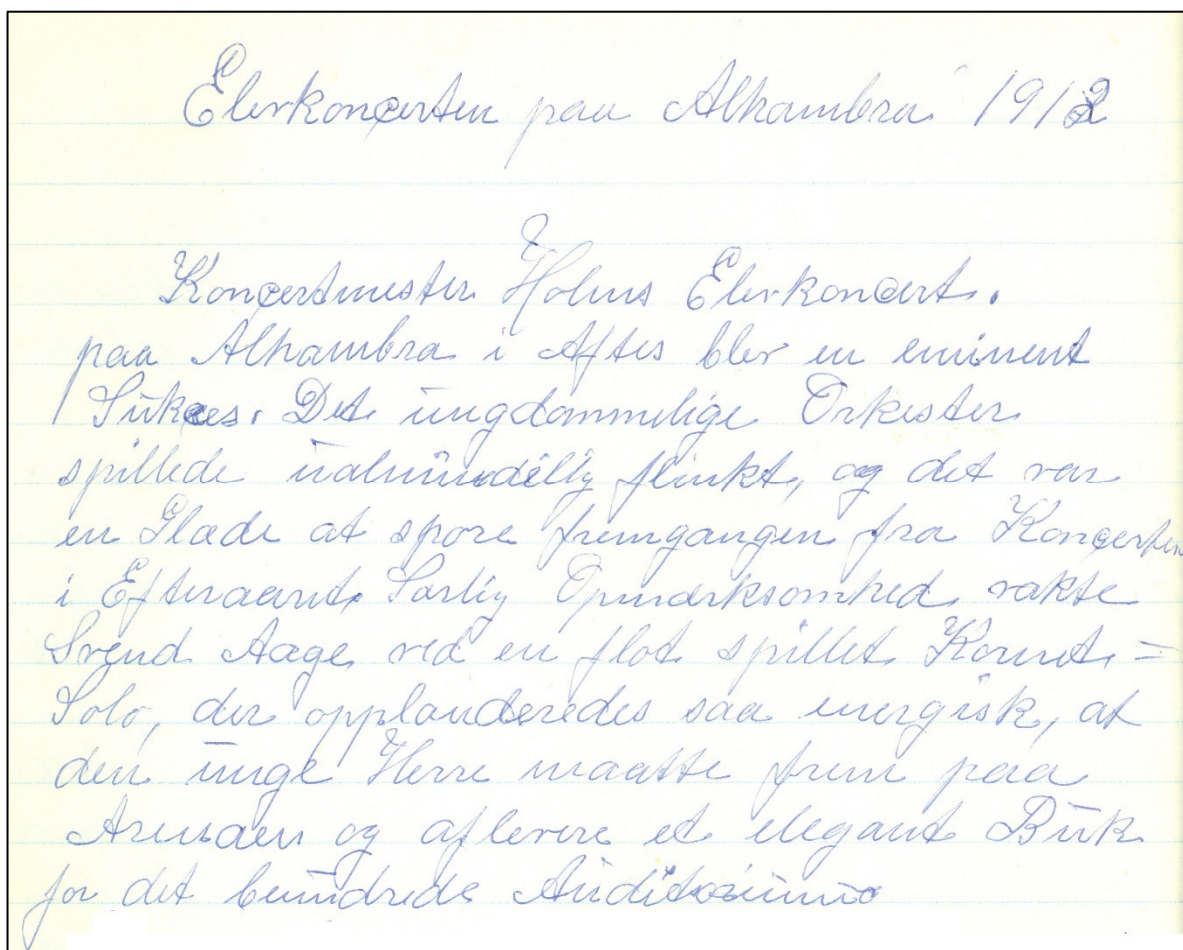

Scrapbogens omslag

Jeg ved det, idet jeg har haft hans scrapbog i hånden, indeholdende avisudklip fra Kolding-årene. Den var kun til låns. Men: Min mormor Line fik den idé at skrive bogen af til mig.

Hun kunne ubesværet læse den tids gotiske skrift. For en tid skiftede hun hækletøjet ud med kuglepennen. Det var i 1967.

Hun var da 76 år, og jeg fulgte spændt hendes arbejde, indtil hun overrakte mig den og afleverede originalen tilbage til sin bror.

Begyndelsen til avisomtalen af elevkoncerten på Alhambra 1912. Hele omtalen ses nedenfor i afskrift. Senere afskrifter af avisomtaler er også fra Frederiks scrapbog

Elevkoncerten paa Alhambra 1912

Koncertmester Holms Elevkoncert på Alhambra i Aftes blev en eminent Succes. Det ungdommelige Orkester spillede ualmindeligt flinkt, og det var en Glæde at spore Fremgangen fra Koncerten i Efteråret. Særlig Opmærksomhed vakte Svend Aage ved en flot spillet Kornet-Solo, der applauderedes saa energisk, at den unge Herre måtte frem paa Arenaen og aflevere et elegant Buk for det beundrede Auditorium.

Og saa Læreren Hr. Holm! Ja han er jo overdaadig pragtfuld, hvad det rasende Bifald ogsaa tilkendegav tilstrækkelig.

Men hvor i al Verden findes ogsaa en Kapelmester som Hr. Holm! Han er den gladeste blandt de glade, ganske decideret noget for sig selv effektiv, besnærende aparte – ja man kunde næsten sige Bon-Aparte.

Da Hr. Holm ved Koncertens Slutning fik overrakt den vidunderligste Buket svulmende Roser, smilende, rødmende, huldsalig, lykkeberuset saaledes som kun han kan smile.

Og Begejstringen naaede på det Tidspunkt Vanvidets Tinder.

Anmelder J. M. Michelsen, Kolding Avis.

Elevkoncerten.

Der er kun eet ord for de Præstationer det meget unge Orkester i Aftes ydede under Hr. Holms dygtige Ledelse, og det er Ordet forbløffende. De vidnede i lige høj Grad om Flid og Interesse hos de smaa Musikere, og om fremragende Evner hos læreren.

Redaktør Aubeck, Venstrebladet.

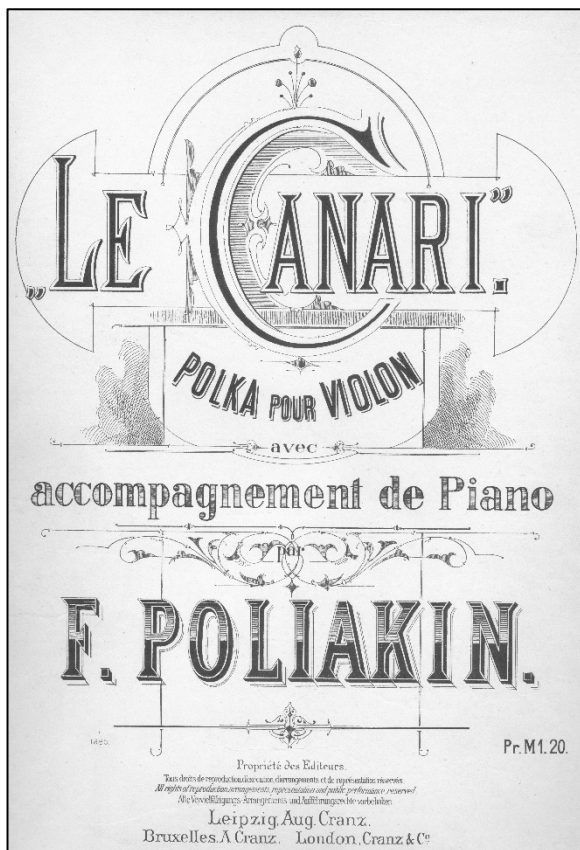

Mormor Line

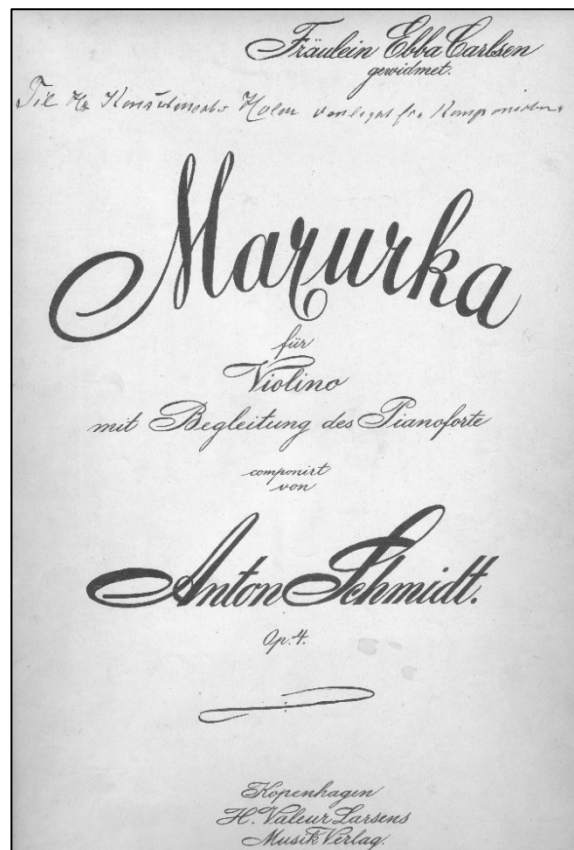
Mormor Line Nørgaards 80-års fødselsdag 10. maj 1971. På væggen ses gårdmaleriet af „Ryesminde”, Halvøen, som min mormor og morfar købte ca. 1921 eller 1922. Min mor var ca. 5 år, da de flyttede dertil.

Året forinden, i 1966, forærede morbror Frederik mig hele sin nodesamling. Violinkoncerter, sonater for violin og klaver, samlinger, arrangementer, sigøjnermusik, Frits Kreisler, ”Kana-riefuglen” og jeg kunne blive ved. Med stor glæde tog jeg noderne med til kammermusik-terne på konservatoriet. Var jo selv godt i gang med mit musikerliv.

Kanariefluglen

Node, dedikeret til koncertmester Holm

At jeg nogle år senere kom til at spille "Kanariefluglen" og sigøjnermusik med violintroldmanden Wandy Tworek, kunne jeg dengang ikke vide!

FRA KONCERTMESTER TIL GROSSERER

Under 1. verdenskrig blev Frederik Holm genindkaldt til sikringsstyrken i København. De indkaldte soldater blev indkvarteret i private hjem. Frederik fik et værelse hos grosserer Willum Petersen i Charlottenlund. Husets datter Alice og musiker Holm fandt sammen. Også gennem musikken.

Giftermålet med Alice i 1916 indebar, at Frederik skulle indtræde i sin svigerfars virksomhed og på sigt overtage denne. En grossistvirksomhed/forretning med fortrinsvis herrebeklædning.

Forretningen Willum Petersen

Engmosevej 6 set fra indgang

Engmosevej 6 set fra haven

Det var med oprigtig beklagelse, at Kolding nu måtte tage afsked med deres afholdte musiker. Og det lå Frederik meget på sinde, at hans orkesterskole fik en dygtig dirigent.

Afskedskoncerten i Marielund 1916

Koncertmester Holms Afskedskoncert.

Fredag aften holder Koncertmester F. Holm Afskeds-Elev-Koncert i Marielund. 30 unge Musici vil her vise, hvad Hr. Holm har lært dem. Man vil som før forundres over, at hverken Gluck eller Lantzky er Tabu for den buestrygende Ungdom. Og man vil undres endnu mere, når man erfarer, at de gamle Klassikere meget vel lader sig tumle af Ungdommen. Undertiden kræver det vel en kende Overbærenhed, men det lader sig altsaa gøre, og det er i høj Grad opstrammende for Elever fremfor det gammelkendte Elev-Klimperi.

Det har den unge lyse venlige Hr. Holm ført Beviset for. Ved at oprette en Orkesterskole har han saa at sige "blæst til Samling". Han har faaet alle de unge Mennesker til – for en stund at føle sig som – "rigtige Musikere", og han har vakt Stolthedsfølelsen i Forældres og Sødskendes Bryst. Derfor er de Holmske Elevkonserter på Hotel "Kolding" blevet smaa aarlige Nytaarsbegivenheder kærkomne Lejligheder til at komme sammen som en stor musikalsk Familie. Den der har set Hr. Holm gaa rundt i Salen efter en saadan Koncert, komplimenteret af alle Forældre, rykket i Ærmet af de yngste glade Kunstnere, de har set ham paa hans Musikerlivs Tinde.

Nu forlader Fr. Holm baade Kolding og Musikken. Om faa Dage vil man kunde træffe Grosse-rer F. Holm fra Hellerup som andægtig forstaaende Tilhører ved Symfonikonserterne i Tivoli. Paa Fredag Aften svinger han for sidste Gang Taktstokken over sit Ungdomsorkester. Og det vil alle Koldingensere nok se.

Koncerten bliver offentlig, der bliver god Solistassistance, og skulde det blive Regnvejr hvilket jo hænder i disse Dage! – vil hele Festen finde Sted i Teatersalen.

Almar Schrøder, Kolding Folkeblad.

Frederik Holm om sin afsked

Som det allerede vil være bekendt, agter jeg i Løbet af Sommeren at indtræde i anden Virksomhed og forlader af den Grund Byen i første Halvdel af Juni Maaned.

Hvad der ved min bortrejse særlig ligger mig paa sinde, er jo ganske naturligt at faa truffet en Ordning, så mine Elever ikke bliver helt hjemløse, og jeg haaber nu, at det er lykkedes mig ved at lade Hr. Niels Jørgensen overtage Undervisningen. Hr. Jørgensen er trods sin Ungdom i besiddelse af gode Evner som Lærer, og han har de bedste betingelser for at kunde føre Skolen videre på sit nuværende Grundlag, ved at han selv har faaet hele sin Uddannelse der, naar dertil kommer at han er en samvittighedsfuld og dygtig ung Mand, saa anser jeg det for givet, at det maa kunde bringe et godt Resultat.

Desværre vil det blive nødvendig at foretage en Reduktion af Eleverne, da Antallet er for stort, men jeg skal ved denne lejlighed tage alt det Hensyn som på nogen Maade er mulig, og for dem, der i Øjeblikket ikke er Plads til vil der selvfølgelig blive taget Hensyn til ved Tilgang af nye Elever.

Det er min Hensigt foreløbig at holde Tilsyn med Skolen, indtil jeg finder, at alt er i den rette Gænge, og derfor vil jeg gerne bede de Elever, som skal fortsætte, om at melde det til mig, for at jeg kan lægge Planen for Vinteren. Eleverne staar selvfølgelig frit paa samme Maade som nu.

Til Slut vil jeg gerne have Lov til at sige en Tak for den Tillid, man har vist i min Gerning her. Jeg har selv en Følelse af, at den ikke har været uden Betydning, og det er mit Haab, at Skolen maa bestaa, og arbejde videre med samme Forstaaelse og Tillid som jeg har kunnet glæde mig ved.

Kolding, April 1916, Fr. Holm.

1916 var også året, hvor min mor Johanne blev født. De følgende år skulle hun få to kusiner og en fætter i København, Kirsten, Mogens og Bente.

Hun talte ofte varmt om sin mormor, Ane Dorthea Holm. "Bedstes Hus" i Skivum for foden af kirken blev samlingspunkt for en voksende flok af børnebørn. De følgende fotos er fra 1920'erne.

Frederik med sin ældste datter Kirsten, ca. 1918

Ane Dorthea Holm med datteren Stine Mouritsen og sønnen Frederik Holm

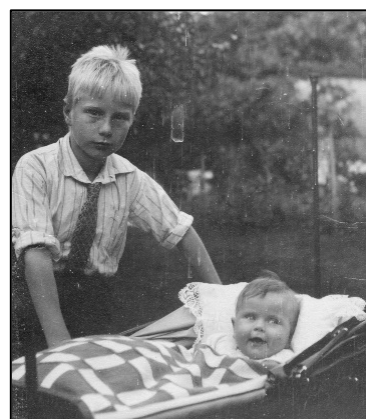
Ane Dorthea med børnebørnene Kirsten og Mogens Holm

Børnebørn foran Bedstes Hus i Skivum, fra venstre: Kirsten, min mor, Ellen, morbror Kristian og Mogens

Ane Dorthea med 8 børnebørn. Forrest fra venstre morbror Kristian og Mogens. Lige bagved min mor Johanne. Bag hende Mille. Bagerst Mourits og Ida. I midten Ellen og til højre for hende Kirsten

Mogens med sin lillesøster Bente

Familiebillede, taget i Molbjerg af min mor i sommeren 1947. Tre familier: Frendrup, Nørgaard og Holm. 4 søskende fra Skivum, børn af Ane Dorthea og Kresten Holm, er samlede.

Forrest fra venstre: Line Nørgaard (Holm, min mormor). Maren Frendrup (min farmor), Stine Mouritsen (Holm).

Bagerste række fra venstre: Lauritz Holm, Magnus Frendrup (min far), Laurenza Holm (Lauritz' kone), Frederik Holm (med hat) Søren Nørgaard (min morfar), Alice Holm (Frederiks kone).

De 3 unge til højre: Elna Nørgaard (min tante), Bente Holm (student, datter af Frederik og Alice) og Kristian Nørgaard (min morbror)

KØBENHAVNERNE KOMMER!

Hvor jeg dog så frem til disse årlige besøg. Det var stort, når morbror Frederik og tante Alice rullede ind i gården. Vil til indledning fortælle om en aften hjemme i Molbjerg midt i 1950'erne.

Vi var en flok samlede af Københavnerne, familien fra "Ryesminde" og måske også naboen. I hvert fald var deres datter Elly, sygeplejerske i Aalborg og hjemme på ferie hos forældrene, til stede. Bentes mand, Hans Peter, viste smalfilm. Det var spændende og første gang, jeg så levende billeder. Jeg har højst været syv år, men husker en ganske særlig stemning. Opmærksomheden samlede sig om to, der havde meget at tale om, og som var rykket sammen her i vores stue. Alt imens Hans Peters smalfilm kørte. Mors fætter Mogens fra København og naboen, Line og Christian Bechs datter Elly! Morbror Kristian arrangerede, at de snart kunne mødes igen.

Brylluppet stod i Øster Hornum Kirke 12. november 1955. Festen blev holdt hjemme i Molbjerg i Bechs gård. I det smukt pyntede maskinhus. Mor havde skrevet en forrygende festsang og kreeret den smukkeste sangskjuler. Nu blev morbror Frederik og tante Alice i familie med Bechs.

Om formiddagen hos Bech. Elly Bech og Mogens Holm, det vordende brudepar

Om formiddagen hos Bech. Til venstre lærer Thuesen, til højre morbror Frederik, brudgommens far

Om formiddagen hos Bech. Fra højre mod venstre: Magnus Frendrup, Søren Nørgaard, tante Alice, brudens mormor Andrea Kusk, Øster Hornum, Line Nørgaard og fru Thuesen

Øster Hornum Kirke. Elly og Mogens Holm

Festen i maskinhuset. Fra højre mod venstre: Brudgommens forældre Frederik og Alice Holm, brudeparret Mogens og Elly Holm, brudens forældre Christian og Line Bech. Nederst i venstre hjørne Line Nørgaard

Vort nye "familieskab" med naboen betød flere gensyn med Mogens, Elly og datteren Hanne, der kom til i 1956. For mig var hun nærmest en lille ny "kusine", jeg kunne lege med. Vi gyngede og fangede haletudser i hendes morforældres bassin.

I Bechs stue. Fra venstre Line Bech, Christian Bech, min far Magnus, min mor Johanne og Bente på Hannes "gyngehest"

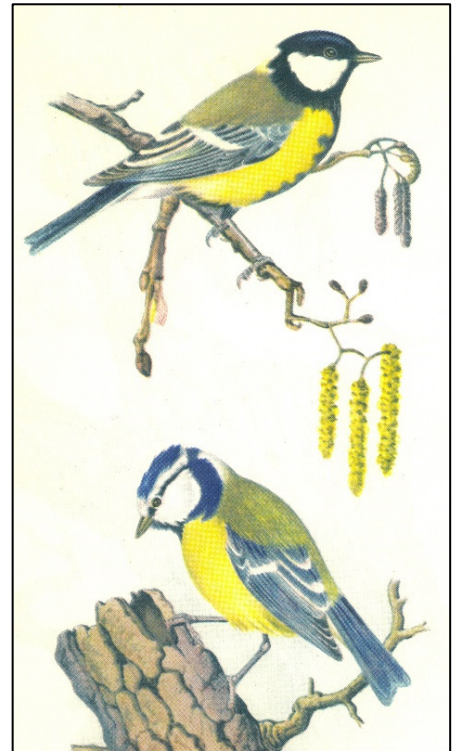

I Bechs have, Bente og Hanne

Tilbage til de årlige besøg. Morbror Frederik og tante Alice medbragte altid gaver til mig, kusine Anette og Henny. Puslespillet med Dronning Ingrid og de tre prinsesser fik jeg som 7-årig. Omsider fik jeg det samlet med mors hjælp. Hun skrev numre bag på brikkerne. Lidt snyd, ikke ...

Puslespillet med Dronning Ingrid og de tre prinsesser

Musvit og blåmejse; en side fra Fugle i farver

Et par år senere gav de mig ”Fugle i farver”. Jeg kunne sidde i timevis på køkkenbordet med bogen i hånden og bestemme, hvilke arter, der fløj ind på gårdspladsen. Brugte senere et par af fugleplancherne til porcelænsmaling.

Senere blev det tøj, vi fik. Fineste kvalitet. Trøjer, bluser, cardigansæt m.m., som man var ked af at vokse ud af eller slide op.

Bente ved klaveret, 1958

Morbror Frederik fulgte mig med interesse fra jeg fik det første klaver og til mine første fem år på konservatoriet. Hvert år spillede jeg koncert for ham og hans familie. Som den musiker han var, lyttede han efter, om jeg gjorde fremskridt. Han fik stor betydning for mig på min vej til musikken.

Familien boede på Rold Storkro og kørte rundt til besøg hos slægtninge. Dagen inden afrejse var DE værter og inviterede hele familien i tre generationer til frokost på Rebildhus. Det var bare helt fantastisk. Når vi kørte hjem derfra, syntes jeg, der var alt for længe til næste år.

DRØMMEN

Der opstod hos mig et stærkt ønske om at komme til København. At se deres hjem, forretningen og de seværdigheder, min mor og morbror Kristian som børn fik mulighed for at opleve. Ønsket blev indfriet i 1960. Jeg rejste med natbåden Jens Bang eller H. P. Prior sammen med Mogens, Elly og Hanne, der havde været på ferie hos Ellys forældre i Molbjerg.

Jeg holdt ferie hos dem en hel uge på Henrik Hertz Vej i Charlottenlund. Som det første besøgte vi morbror Frederik og tante Alice på Engmosevej. De to hjem lå i gåafstand. Violinen hang på væggen. Jeg spillede på deres flygel. Det var her, morbror Frederik forærede mig musikprogrammet fra Kolding Palmehave.

Det var skønne dage i Charlottenlund, og jeg var ikke for stor til at lege med Hanne! Mine forældre kom over med natbåden og sluttede sig til os de sidste tre dage af min ferie.

Hver eneste dag var vi en tur på Engmosevej, hvor vi også mødte Kirsten. Både hun og de to andre hjem kørte os rundt fra den ene seværdighed til den anden. Jeg sugede til mig.

Vi besøgte også forretningen Willum Petersen, som Mogens var medindehaver af. Den havde for nylig fejret 75-års jubilæum.

En dag kørte vi alle til Skovshoved. Vi var inviteret til dejlig middag hos Bente, Hans Peter og deres to børn Tanna og Buba. Der havde jeg også et par legekammerater! Ferieugen indfrie til fulde mine skyhøje forventninger. Man kan læse mere om den i mine erindringer, fortælling nr. 117 side 29 – 31, kapitlet ”Medhjælp”.

Det hændte, at Kirsten kom alene på ferie hos os. Hun var hesteinteresseret og tog flere rideture på ”Musse”. Hun arbejdede på Gyldendal som korrekturlæser og korrespondent. Det var spændende, for der stod jo ”Gyldendal” på flere af mine børnebøger.

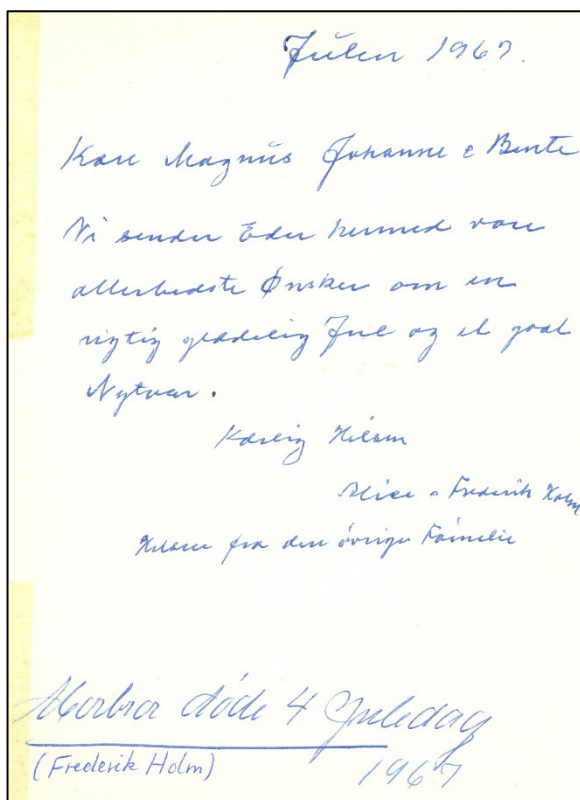
Kirsten og Musse

Kirsten og Musse

Og hvor var det hyggeligt, når hun og mor, de to kusiner, sad og strikkede, mens Kirsten levende fortalte om sine rejser til fjerne himmelstrøg med flyvemaskine.

Også Hans Peter tog turen over til os enkelte gange. Det sidste stykke af rejsen - fra Aalborg til Molbjerg - var med rutebil ”Rute 31”! Jeg cyklede ned til vejen og tog imod. Han var en

Julekort 1967 fra Alice og Frederik Holm

spændende og farverig person. Og jeg husker, han ved bordet engang udtalte: "Jeg tror, jeg vil kunne opfinde en maskine, der kan vende høet". Det var gode ord at høre for en landmand. Så var der håb forude om en knap så slidsom hverdag. Sådan må min far have tænkt.

Det årlige besøg af Københavnerne og familietræffet på Rebildhus fortsatte til og med sommeren 1967.

Det år, hvor min mormor afskrev sin brors scrapbog.

Det år, hvor jeg deltog i et kammermusik-kursus i Østrig.

Det år, hvor direktør Krebs udtog mig til at være solist med Aalborg Byorkester.

Det år, der blev morbror Frederiks sidste. Han døde 4. juledag.

EPILOG

Efter morbror Frederiks død fortsatte tante Alice og Kirsten den årlige biltur til Jylland endnu en tid.

Kirsten og tante Alice på gårdspladsen i Molbjerg

Mormor Line, tante Alice og Kirsten oppe på mit værelse

Tante Alice inviterede mig til at komme på ferie hos hende somrene 1971 og 1972. Elleve år var gået, siden jeg som barn sad i stuen på Engmosevej og spillede for hende og morbror Frederik: Strauss valse, Sommer i Tyrol, Mozart og Chopin valse. Nu satte jeg mig atter ved flygelet. Spillede Chopin's Scherzo i cis-moll for tante Alice.

De to ferier skulle blive en historisk vandring, der ville noget. Dannelsesrejser, om man vil. Hvad jeg oplevede det ene eller det andet år, står mig i dag ikke klart. Men min horisont blev betydeligt udvidet. Bente, Kirsten og tante Alice tog mig rundt til Nordsjællands herligheder. Det ene kongeslot, museum og kunstmuseum efter det andet. Og kirker. Det samme i København. Alle tre var de gode fortællere. Belæste og berejste, som de var.

Om aftenen havde tante Alice og jeg gode samtaler. Jeg var dengang organist i Skalborg Kirke og var begyndt som repetitør på Aalborg Teater.

Engmosevej 6 set fra haven, 1972

Engmosevej 6 set fra gaden, 1972

Det var spændende, at hun havde oplevet de aller-aller ældste skuespillere, som jeg kun havde læst om.

Jeg genså hendes børnebørn Buba, Tanna og deres lillebror Skipper på otte år, som jeg mødte for første gang. Besøgte Mogens, Elly og Hanne og lille Vibeke på cirka halvandet år, som var kommet til. De boede stadig på Henrik Hertz Vej. De tre store var teenagere nu. Tante Alice arbejdede stadig nogle timer i Mogens' forretning med firmanavnet Willum Petersen. Det gjorde hun til hun var langt oppe i årene.

Tante Alice' 2-farvede bil foran forretningen

Gravstedet

En søndag gik vi til højmesse i Skovshoved Kirke og besøgte morbror Frederiks gravsted på Ordrup Kirkegård.

Når jeg senere havde et spillejob i København, tilbød hun mig overnatning i Tårnværelset. Og ja, hun kunne også hente og bringe mig til og fra spillestedet, om det skulle være!

CODA

Da jeg på et strygerkursus hos violinist Anker Buch mødte min mand, Frederik, skulle han naturligvis hilse på Københavnerne. Tante Alice samlede de af familien, som kunne komme, unge som ældre. Det var et dejligt træf, og Frederik nåede at være gæst på Engmosevej, inden tante Alice flyttede.

Kirsten, tante Alice, Bente, Ida og Martin udenfor Brannersvej 15, Charlottenlund

I 1986 var Frederik, jeg og vore to børn Ida og Martin på ferie i København. Vi besøgte tante Alice i hendes lejlighed på Brannersvej. Kirsten var der også. Mødet var givende for os alle, husker jeg. Er glad for, at yngste generation nåede at møde dem begge.

Willum Petersen. 1993. Ida og Martin står udenfor

Få år senere var Frederik og børnene på campingtur til Bellahøj. De besøgte sammen forretningen Willum Petersen. Frederik blev kunde derinde. Købte et par benklæder, der holdt i mange år.

Efter tante Alice' død i 1989, hun blev 96, fortsatte kontakten med Kirsten, Mogens og i nogen grad med de ældste af mine næstsøskendebørn. Kirsten og jeg havde nogle gode kunstture i 90'erne. Blandt andet til Karen Blixen Museet i Rungstedlund. Kirsten havde mødt forfatteren selv. Jeg blev vældig optaget af at læse hendes bøger.

I forbindelse med en pigetur til København i 2005 besøgte Ida og jeg Kirsten i hendes lejlighed. Hun var nu sidst i 80'erne og oprigtig glad for at se os. Tog straks meget gamle fotoalbums frem.

TILBAGEBLIK

I 1992 havde min mor besøg af sin kusine Mille fra Korsør. De ville gerne en tur til Skivum for at se "Bedstes Hus" (Ane Dorthea). Plus det husmandssted, hvor deres bedsteforældre boede. Og hvor min mormor Line, morbror Frederik, Milles far Lauritz Holm og flere søskende var vokset op.

Mor og Mille kunne ikke huske nøjagtig, hvor ejendommen lå, men sagde så pludselig: "Jeg tror, det er her". Jeg holdt bilen ind til siden. Husker i dag ikke hvor.

"Bedstes Hus" neden for kirken så meget forladt og miserabelt ud. Men de to kusiner havde meget at snakke om fra deres besøg og ferier der som børn i 1920'erne. Sammen med fætterkusineflokkene.